

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 50 din. ali 200 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov višje hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Namest, v uredništvu Berden Andrej kaplan v D. Lendavi.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovcje Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tūdi tū sprejma. Cena enoga kvadratnoga centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popust od 5% do 35%.

Narodno ujedinjenje.

Srbi, Hrvatje in Slovenci smo po svetovnoj bojni stopili vkūpi smo ustanovili novo državo, štera bi naj bila domovina vseh Srbov Hrvatov i Slovincov, kde bi naj vsa ta tri plemena mela iste dužnosti do skupne domovine pa tūdi ednako vsi iste pravice. Naj bi se počutili vsi kak bratje v ednoj hiši, naj bi vsi delali za skupen blagor svojoj lepoj novoj domovini, štera bi tūdi po pravici delila svoje dobrote vsem svojim sinovam.

Srbi, največši del jugoslovenstva, s o m e l i s v o b o d n o domovino, Srbijo, v šteroj je vladala junaška rodbina Karadjordjevičev. Veliki del so Srbi dobili za časa balkanske vojne od Törkov i tak se je Srbija mnogo povejšala. Svetovna vojska je pa zrūšila evropske države, štere so ravno najbolje zatiravale Jugoslovane. Jugoslovani so bili rešeni izpod gospodstva Nemcov i Madjarov i so se zdrūžili prostovoljno i z največšim veseljem v edno državo, štera naj ne bi nosila imena ne ednoga ne drugoga plemena (zato se nebi imenovala mogoče Srbija), nego bi se njoj dalo skupno ime to je: Jugoslavija. Zato so delali vsi. Srbi so se itak bojuvali skoro do zadnje kaple krvi za svojo vozkejšo domovino i za osloboditev nas vseh. Pri tom velikom deli pa so pomagali tūdi Hrvatje in Slovenci. Zato lahko pravimo, da smo si slobodno, svojo lastno domovino priborili vsi. Vsi smo trpeli i z največšim udanostjov pripravljali pot do slobode. Bog je blagoslovo naše delo, glas kričečih je bio poslušnjen.

Kak veliko navdušenje je bilo vseširo domovine, tūdi mi Prekmurci smo si že oddehnoli čeravno smo ešče ne bili zdrūženi, kda je poplavo bregove in doline prvi glas, da smo oslobodjeni, da mammo svojo domovino. I v začetki se je tūdi začnolo delati, včasim smo bili vsi zadovoljni in razmere, dasi ešče neurejene, so se zboljšale. Ali bili so v našoj novoj domovini črni elementi, šterim je njūva častihlepnost in želja po oblasti in veliki dobički zadušila vsakoljubezen do vsega našega ljudstva, spozabili so se dnevoj, kda smo ešče vsi gradili to državo. In to so bili posebno ništeri Srbi, šteri so zaslepleni od zmage mislili, da zdaj pod svojo oblast dobijo prečanske pokrajine, da bodo sami gospodovali, nam zapovedavali in mi bomo samo nje bogali. Ti gospodje ščejo ešče dnesden, da bi srbski deo naše domovine meo nekše predprave i bi igrao vlogo gospodara i mi bi pa bili hlapci. Tomi so se podvrgli zaistino nešterni Hrvatje in Slovenci i so postali hlapci Velesrbstva i to so znani demokratje i samostojni. Tei so oddali svoje ljudstvo, njega pravice, svoj jezik in svojo kulturo. Oni sami so dobili za to dobro plačo, masna korita, a ljudstvo pa čūti posledice njūvoga izdajalstva.

Pravijo, da delajo iz ljubezni do države. Oni ščejo, kak so jih navčili srbski gospodje, da mi vsi, kaj nas je Slovincov in Hrvatov, bi celo edno noč p o s t a l i Srbi, da bi meli eden jezik, da bi sploh cela država zgledala, kak gde je samo edno pleme. Školstvo bi zednačili, vse bi se ravnalo, kak bi zapovedavao Beograd, tak bi vse stalo nekak, k a k d a s m o več vsi v velkoj Srbiji. Hrvatje i Slovenci bi naj zginoli iz površja zemlje, pač pa bi naj stala mogočna Velika Srbija na Balkani. (V Pūconci so to podpirali z Kūharom kričači).

Istina naša država bi postala enotna i to bi melo na sebi tūdi nekaj dobrega. Mi smo tūdi za zjedinjenje bili i bomo, ne pūstimo za pičico nikom, da bi nas v tom ovirao, mi mammo svojo domovino, i v toj hočemo biti sami svoji gospodje. Mi delamo za to državo, jo ljubimo, pripravljamo tūdi za njo v boj če nam što šče jemati našo zemljo ali slobodo. A ka se tiče zjedinjenja čez noč, zjedinjenja s silov, toga ne pūstimo pa svojega plemena pravice tūdi nej. Jako so na napačnoj poti, šteri mislijo s silov, z raznimi zakoni o „zaštiti države“ doprinesti zjedinjenje. Tū moramo čakati par deset let, mogoče celo sto let, da bo se vse razvijalo po časi in tri plemena, štera tvorijo to državo, se spojila vedno neopaženo in tak, da niedno ne bo gospodūvalo nad drugim. Ali zdaj je to ne mogoče in je ne smiselno to s silov napraviti. Zakaj vsa tri plemena imajo svoj jezik, (slovanški) šteri se je tekom časa spreminjao, da se zdaj loči eden od drugoga. Vsako pleme ma za sebe svoje spomine bodisi zgodovinske ali štere šte druge. V šolstvu je velika razlika pravimo napriliko med nami Slovenci in Srbi in tak je tūdi razlika v kulturi. Slovenci gotovo moramo iti nazaj najmenje za 50 let v šolstvu, če bi se šolski zakoni zednačili. Razbila bi se tak ta kultura, štera že obstoji. Pa tūdi dosta drugih gatov je, šteri zabranjūjejo to pot zjedinjenja.

Ti gospodje pa so tak slepi, da vsega toga ne vidijo, oni samo ščejo zjedinjenje, če tūdi na krvavi način. V tom pogledi bi naj bili ednaki vsi, (če ravno tūdi ne bi bili), a pri davkah i pri raznih podporah pa bi eni vživali več pravic. Mi po pravici lahko pravimo i istina je na te način kak se dela dnesden v Belgradi, ne pridemo nigdar do zjedinjenja, pač pa nasprotno, pride do državljanskih bojov. Mi, šteri nosimo na srci našo lepo domovino, mi, ki smo pravi Jugoslovani, mi moramo odobravati pot, štero so začrtali trezni i dalekovidni možje, šteri so spoznali, da je ta igra nevarna, štero igra Pašić i kompanija. Mi moramo stati na stališči avtonomije! Vsem pokrajinam svojo avtonomijo, vsa plemena se naj razvijajo naprej na podlagi svoje kulture, svojega gospodarskoga stališa. Vsi pa ščemo itak edno, svojo skupno domovino, v štero moramo

dobiti svoje brate Bolgare, da bo Jugoslavija v istini prava domovina vseh Jugoslovanov.

Lažejo tak oni, šteri pravijo, da delamo proti državi. Oni delajo proti državi i z a t o s o v r e d n i d a j i h p r e b i v a l s t v o t e države obsodi, ar delajo nemire in nezadovoljnost, ar tirajo to državo s svojim brezsrčnim delom v pogūbo. Što je proti državi i što je za sporazumljenje, ali tisti šteri dosta gučijo in delajo z bajoneti, ali tisti, šteri z vestnim in neumornim delom delajo za blagor vseh Srbov, Hrvatov in Slovincov?

Dopis iz Razkriža.

Dovolite g. vrednik, malo prostora v Vaših novinaj tūdi za naše lepo Medjimurje, vej mi tūdi radi čtamo vaš list i jih mammo dosta naročenih. Drugoč bomo več pisali o Medjimurja, zdaj samo nekaj o Razkriži i to o stvari, o šteroj guči zdaj celo Medjimurje i o šteroj vi, naši bratje Prekmurci, niti ne vete.

Kaj ne, da vsi poznate našo lepo cerkev, štera se tak krasno vidi od vsej stranej. Prekmurja, pri šteroj ste vi telko pomagali, gda smo jo zidali na čast sv. Ivani Krstitelji, i štero ešče zdaj večkrat radi gor poiščete, posebno 24. junija vsake leto. Ali znate, da je ta cerkev skoro celo leto zaprta i da mi moramo hoditi tujan v Štrigovo k meši? Pitamo vas, ali ne bi bilo lepše za vas i nas, da bi mi meli na Razkriži svojega duhovnika — župnika, da bi vsakš den meli mešo doma, da bi vsigdar med nami prebivao Jezuš. Že štiri leta se borimo za to, da bi meli svojo lastno faro, ali v Štrigovi nam neščejo dovoliti, čeravno so presvetli nadškof zagrebečki, Dr. Bauer v to privolili. Ar so Vaše Novine med nami najbolj razširjene, zato objavljamo v njih i naznanimo vsem i vsakom, da več kak polovica bodoče razkriške fare šče meti novo faro na Razkriži.

To pa objavljamo zato, ar se nam strašna krivica godi od Štrigove, ar so gospodje v Štrigovi poslali krive podpise v Zagreb. Hodili so najme okoli i so prosili krive podpise, šteri bi pravili, da mi neščemo lastne fare. Resan so dobili nekaj takših, a ti so ali od onkraj Štrigove, štere nikaj ne briga naša nova fara, ali so od liberalcov od nas, šteri pa itak ne vörjejo v Boga i šteri bi najraj odpravili ne samo našo faro, nego vse na sveti, ka je cerkvenoga i božega.

Zato naj znajo vsi, da je to ne istina, da mi ne bi šteli svoje lastne fare na Razkriži, nego istina je, da jo ščemo, da nam je potrebna, i da ne bomo henjali delati, dokeč ne dosežemo svoje pravice, svojega cila.

Ravno gda to pišem, sem zvedo, da so prišli naši odposlanci iz Zagreba, gde se je razpravljalo pred presvetlin nadškofom pitanje naše fare. Pravili so jim: včasim kak mate peneze, da si vōspucate faro, dobite svojo lastno faro. Mi se tem potom najiskreneje zahvaljūjemo našemi g. nadškofi za to, začnemo včasim pobirati po celoj okolici peneze i druge potrebne stvari. Gotovi smo, da bodo naši dobri Medjimurci, posebno oni, šteri bodo k novi fari spadali jako radi darūvali za našo faro. Zato se pa obrnemo tūdi do Vas, naši vrli bratje Prekmurci, da nam pomagate pri tom, da tūdi vi darūjete vsaki po možnosti na našo faro bodisi v penezaj, bodisi kak što namore. Prosimo, da se milodari pošljejo na te naslov:

Pavel Kutnjak župan. Razkriž, p. Štrigova Medjimurje.

Kak lepo bo to, gda pridete, dragi Prekmurci, k nam i bodete lahko vsakš den čūti

lepo slovensko petje pri meši, g d a s e bo vsakš den razlegalo prek vašij lepij ravnin milo zvonjenje našij zvonov, g d a v a s b o l j u b i Jezuš vsakš den blagoslavljao iz svoje hiše, štero ste njemi postavili vi, iz štere On vidi celo Prekmurje i bo meo zapisanoga v srci vsakega darivalca!

Obračamo se pa tudi na vse naše znane i dobre poštene krščenike v Ameriki, da nam naj darujejo kaj i pošljejo svoje milodare na zgornji naslov.

Iz Amerike so darovali na zvone že sledeči Franc Golinar 10 dolarov, Avgust Pintarič 5, Martin Maršič 1.50, Franca Maršič 1, vsi iz Šafarskoga sela. Matija Cimerman 2, iz Razkriške grabe. Štefan Kolmanič 1 dolar, iz Gibine. Lukač Škrobar 50 centov iz Štrigovske fare. Jožef Zamuda 1, iz Stare vesi, Štajersko. Juri Gostan 2, Vinci Balažek 1.50, Matjaš Balažek 1, Juri Smolko 1, Matjaš Kavaš 1, Mihael Bozovič 1, Martin Kavaš 1, Anton Hozjan 1, Anton Kavaš 1, Ivan Tkalec 1, Štefan Borovič 1, Peter Kavaš 1, Mihael Smeh 1, Jožef Tratnjek 1, vsi z Odranec, Prekmurje. Štefan Lebar 1, z Bukovja. Jožef Žerdin 1, z Poljane. Bara Lutar 1, Franc Čij 1, Štefan Slivnjek 1, vsi iz Nedelice. Ivan Raj 1, iz Gomilic, Matjaš Lešnjak 1, iz Melinac, Ivan Krauthaker 1, z Bratonec, Martin Hozjan 1, s Hotize, Jožef Horvat 50 centov s Hotize. Štefan Koren 1, s Törnišča, Ivan Zeiko 50 centov s Törnišča. Jožef Raščan 1, iz Brezovice. Štefan Zadravec 50 centov iz Trnja, Franc Rožman 50, iz Filovec, Matjaš Stragar 50, iz Ižekovec, Štefan Markolija 50, z Vidovec, Janoš Žerdin 50, iz Poljane, Štefan Vuk 25, iz Poljane, Štefan Varga 25, iz Strehovec, Johan Horvat 2 dolara iz Hotize vsi s Prekmurja.

Te peneze je nabral Franc Golinar i Avgust Pintarič s Šafarskoga sela i sta poslala Pavli Kutnjak, Razkriž. — Vsem darovalcem naj plača Bog, mi doma pa bomo molili za nje.

Što bo blagovalo dati kak milodar, bomo objavili njegovo ime v Novinaj i tudi kelko je dao. To iz našega Medjimurja za zdaj, drugoč bō več. Pozdravljeni nam, bratje Prekmurci!

Uradna naznanila.

Zakon očasni pomoči invalidom i rodbinam padlij, umrlj i pogrešanij vojnika kak tudi nešternij civilnij vojni žrtv.

Člen 39.

Kda je vizita, dobijo invalidi na den telko penez, da si lejko kupijo hrano.

Osebnij invalidi, rodbine padlij i preminoj vojakov morajo poslati prijavo (zglasitev) za invalidsko podporo (pokojnino) invalidskomi odseki oddelka za socialno politiko pri pokrajinski upravi (v Ljubljani).

Invalidsko sodišče dobi vse svedoče od vojaške komande, občina njemi pa mora poslati vse listine (svedoče) tistoga, šteri šče meti podporo v 14 dneji.

Či što nema dokazov (svedočb) lahko s svedoki potrdi pri občinskem uradi, da njemi

ide podpora. Svedoki morajo prisegnoti, da je istina.

Člen 46.

Prosilec ma pravico, da se v 15. dneji pritoži na invalidsko sodišče, či je ne zadovolen z odločbo.

Naši prekmurski rojaki naj pazljivo prečtejo to i se po tom ravnajo. Naj vsak skrbi zdaj za sebe: invalidi, rodbine vmrlj i preminolij vojakov, žene, stariši, deca, bratje i sestre, ali či so ešče tej mali, član družine, v šteroj hiši so, da zdaj vsi dobite podpore, da nišče ne izostane, i da nade več pritožb. Prečtite tudi „Uradni list“ od 14. februara 1922. dobite ga pri vsakom občinskem uradi. Tu vam ga morejo dati. Župani pa naj skrbijo, da vsi občani pridejo lepo po redi na vrsto, da niden ne izostane.

Vizum t. j. vidiranje potnoga lista za mažarske državljane košta 65 dinarov. (U. L. 63).

Ki spreša vino, mora to v 10. dneji naznaniti pri finančnej kontroli; što pa oda ali kupi vino, more to v 24. vñraj javiti.

Prehod imovine avstrovske monarhije svojino naše države: Vsa premična i nepremična imovine, (gibajoča i negibajoča vrednost) štera je bila svojina prejšnje avstrovske monarhije je obča državna svojina, s šterov ma pravico razpolagati vlada kraljevine SHS. (U. L. 72)

Pri okrožnem agrarnom uradi v M. Soboti se sprejemajo od 1. avgusta dalje stranke le v sredo i soboto od 8—12 vñre. M. Gregorovič.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Dolnja Lendava. Dne 29. julija je vmrla tukajšnjega splošno poznana i spostulvanoga trgovca g. Franca Bediča mlada žena. Nagla in prehitra smrt te mlade ženske je zbudila med občinstvom splošno sožalje. Ženska je pred ednim tjeonom dala življenje maloj deklici, a pri tom je pa mogla žrtvovati svoje mlado življenje. Ne pomagala niti zdravniška pomoč. S svojim možom sta živela lepo krščansko zakonsko življenje. Bila sta vkup samo edno leto. Zdaj, da je Bog blagoslovo njidva zakon z malim detetom, štero bi te lepi zakon ešče za srečnejšega učinilo, je mater večni Bog poklicao k sebi. Sprevod je bio impozanten, pravi dokaz, kak priljubljen je bio vse povsod te mladi par. Mladomi vdovci i vsaj rodbini naše sožalje!

Iz državnoga imanja Belje čujemo slabe glase od naši Prekmurcov, šteri tam delajo. Tožijo se, da se njim božno godi, samo delajo i ne vejo kaj dobijo plače. „To nas je najbolje razveselilo, da so se g. Klekl ne spozabili z nas i so nam poslali slovenske Novine, štere mi najraj mamo i čt mo“. Ludvik Báthori, Franz Kolman.

Smrt. V Bratonicah so mrli slednje dni julija meseca Marija Sreš, mati vñč g. gimnazijskoga profesora premontrejskoga Fidela Szántó. G. profesor se je posrečilo par dni prle priti domo iz Čehoslovakije, kje se bili v Rožnjavi kot profesor. Pogreb je bio jako lepi. Pokojna je bila blaga duša i radodarna do vseh sirmakov. Naj počiva v miri!

Zahvala. Bogojanski posestniki, ki so vozili drva za gimnazijo v M. Soboti, so darovali Dijaški kuhinji v Murskoj Soboti 200 K. Za te dar jim izreka društvo naj toplejšo zahvalo.

Pitamo stanovanjsko oblastvo v M. Soboti, kak je mogoče to, da družina bivšega liberalnoga odvetniškoga oderuha g. dr. Igo Janca ešče vsigdar v Soboti grasira, čiglih ka je on že davnok v Maribori, gde ma odvetniško pisarno. Ali eden liberalni fiškališ slobodno dvoje stanovanje drži, ednoga v Maribori, ednoga pa v Soboti na naj lepšem mestu, ali pa stan. oblastvo nema telko moči, da bi toj od prekmurskoga denarja elegantnoj dami odpovedala stanovanje? Interesantno je, da ništerni sobočki vlastodržci dvoje stavovanje majo, a domačini se pa stiskavajo kak heringi v lagvi. Ouod licet Jovi, non licet bovi!?

Darovi Jugoslovenski Matici!

Podružnici v M. Soboti so poslali: Šolska mladina evang. šole v Bodoncih zbirko Din 45; šolska mladina iz Andrejcev zbirko Din 12; šolska mladina iz Srednje Bistrice zbirko Din 31.50; osobje kr. policijskega oddelka v M. Soboti zbirko za mesec juli v znesku Din 88.55; Našoj vrloj šolskoj mladini in njih zavednim učiteljom, kak tudi požrtvovalnomi osobji kr. drž. policije v M. Soboti, ki se vsaki mesec z velikodušnim darom spominja našega mučeniškoga neodrešenoga naroda, izrekamo v njih imeni najtoplejšo zahvalo. — Odbor.

M. Soboti. Krajevni odbor SLS za Prekmurje v M. Soboti je dobo od gosp. poslanca Pušenjaka iz Belgrada obvestilo, da je on vložo upit na ministra financa glede slaboga i celo obupnoga položaja naših uradnikov v Prekmurji. Draginja je dosegla vrhunec, da se morejo našim uradnikom plače i dnevnice povišati najmenje za 30—35%.

Murska Soboti. Dne 29. julija 1922. ob 8 vñri se je vršo občni zbor za voljo ustanovitve krščanskoga slovenskoga prosvetnoga društva za celo župnijo M. Sobote. Sejo je otvorio gosp. Franjo Ramovž. Predsedoval je pa gosp. Bašša iz Bogojine. Dvorane so bile nabito pune. Prišli so domačini, ki so se posebno

Podlistek.

Pismo našega misijonara g. Kerec Jožefa na našega urednika.

To so ljudje, ki so oboroženi z mauzerji in z mnogov municijov ter ko nimajo za jesti hodijo požigati in vñčevati nevelno mirno prebivalstvo po vaseh in ubogo kasto najnižjega reda — prebivalce na čolnih —. Ko smo pripluli do stoka Lapo tik pred Makaujom, smo se tu stavili in sem opomno kristjane (67 jih je), naj se čuvajo, da se na novo leto ne dajo zapeljati od poganov in bi se klanjali neznanim duhovom; prepovedo sem jim tudi vsaki napis nad vrata prilepiti, štero delajo pagani na čast svojim bogovom posebno pa hñdobnomi duhi, da jim ne bo skozi celo leto nesreče noso v hišo. Ob novom letu tri dni nihče ne dela; to so jedini paganski svetki — te dni malikom dajo jesti — piti — kadilo itd in oni se igrajo za peneze noč in den. Te dni što ma srečo, tisti je celo leto srečen, što pa ima nesrečo, tisti pa zgñblen za celo leto. Zato te tri dni bi kitajci tudi dušo zaigrali. To so dnevi, kda vrag največšo žetvo ima... tudi slabši kristjani radi postanejo odpadniki (apostata), ko se znova spominjo na pagansko bolonderijo. — Kristjani so me zagotovili, da se bodo čuvali vsakoga praznovstva in so zares bili hvale vredni. Topot sem krsto „in articulo mortis“ eno dvameseca staro dete, štero so strežnice zavoda „Sacra Infantia“ iz ognja rešile pri eni paganski družini; siroče je bilo ves pečeno in je dajalo znamenje le še par vñr življenja. Voditeljica toga zavoda mi je

pokazala krstno knjigo, v šteri je za pisano samo njenih 27 000 krstov, vñogo so jih pa misijonari pokrstili ob priliki ko tam hodijo. Ona je rodod italijanka in se nahaja tu že 24 let; keliko je to rešenih duš!... Tudi tu sem dobo enoga paganskoga 14 let staroga dečka, ki je zbežao pred kùpci. Zdaj se tu v zavodi za črevlarja vñi, se pripravljajo na krst in kda bo dorasteo in se izuči, bo kot dober kristjan šo srečo iskat po široki domovini. Naša družina je po kitajskom novom letu zrastla do 240 otrok; skoraj vsak misijonar je pripelo kakšega iz svoje postaje, en vñri gojenec (že kristjan) jih je 5 s seboj pripelo. Zdaj nam prostor primankuje in riž. Ta zadnji je brez pogojno potreben. Kitajc brez riže in Slovenec brez krùha — je vse edno....

Obrtna šola (črevlarji, stolarji, krojači, tiskarji, črkostavci in knjigovezci) je zelo lepo razvita in delavnice so napolnjene, ljudsko šolo če dobro izpolnijo 4 razrede, si lahko zberejo eno iz med teh šest obrti in nadeljnje svoj pouk v zavodi. Da bi kateri naprej študirao ima prilžnost hoditi v semenišče, kjer imajo gimnazijo in realno šolo. Iz med 240 otrok samo dva hodita, drugi vsi rajši se obrti vñijo, pri kitajci ni velike želje za kake višje študije, zato je tukajšnji poklicev jako malo ali pa nič; gledajo, da se navčijo kakega rokodelstva in nato odpre bottega in si služi vsakdanji riž. Naša velika skrb je, da jih dobro izučimo obrti in jih vodimo v kristjanskem življenju, da so potem verni in dobri državljani, obenem pa misijonarijo med svojimi rojaki še pagani. To je cil don Boskove vzgoje in tudi najbolj uspešno. Koliko poganov pride prosit, da bi sprejeli njih otroke, kar hišno pravilo zahateva: katekizma, meše, pridige, skupne molitve

itd. Nata način otroci pride do spoznanja potrebnih verskih resnic in največkrat sami prosijo stariše dovoljenja, če se smejo krstiti dati. Dragi gospod, takše je življenje nevolnoga misijonara „pertransiens benefaciendo omnibus, qui indigent...“ Zdaj med otroki vñdelavnici, zdaj v šoli, zdaj v pridigi, zopet zdaj zima na postaji v misijoni med kristjani in katekizmeni, v nizkih okajenih tugarjih v zgñbljenih vaseh širokih riž-nipolja, ali pa ubogim prebivalcom bark in čolnov, z šterimi so posejane mnogoštevilne kitajske reke in morske obali. Vsem brez izjeme enako doni glas božjega evangelija in vsi ki so dobre volje lahko postanejo deležni dušnega in telesnega blagostanja. Koliko vasih prehodim kjer še niti ene kristjanske družine ne in če to pri obali, kaj je potem v dalni notranjih provincijah!... Kako težko mi je pri srci, kda idem po omazani voski vilicah, kje so povsod odprta vrata, a pri njih v hodu stoji oltar nepoznanim bogovom in tam se prestirajo jedila, pijače, kadila itd, tam gorijo noč in dan lučičke, ki izkažujejo čast hudiči in drugim duhovom metapsuhoze naj nosijo srečo v dom in odvrčajo nedloge. Praznovstvo je toliko, da zahteva tudi človeške žrtve, in ta nesreča naj večkrat zadene gojenčke. Kolikokrat zdihujem pri takšem pohodi: „Gospodne, razvetli té zaslepleni narod! daj da že skoraj pride do spoznanja resnice!...“

To so želje nevolnoga misijonara, a delo spreobračanja je mnogo težje kak bi si kdo mislo. Kitajc se drži stare tradicije in vse kar je napredno, bodisi v civilnom življenju, bodisi v veri, to njemi je vse nepotrebno in nespametno. Če je njegov praded z robotim neprilicnim nožom travo rezao, zakaj bi zdaj on koso nosil na polje;

zavzemali i zanimali za to društvo. Najpre je govorio g. Bašša iz Bogojine. Pozdravi vse navzoče, navdūšuje i se za jako srečnoga šteje, da ravno v M. Soboti vidi takšo narodno zavest, da smo ustanovili društvo krščanske ljubezni. Drugi govornik je bio brat Orel Bohinc, medicinec iz Ljubljane. Prle kak je začno govoriti, se je zapela „Orlovska himna.“ Na to burni živijo klici, Bog živi naš „Orel.“ Bog živi naše govornike. Brat Orel iz Ljubljane je prinesel iskrene pozdrave od vseh bratov i sester, posebno pa od Orlovske zveze. Nato govori: Ne je zobston dao Bog, kak pogledaš Prekmurske polje, dobro i rodovitno zemljo, dobromi, krščanskomi i poštenomi ljudstvi v Prekmurji. Pa zakaj? Bog je pravičen sodnik, Bog je prinesel v Prekmurje božji blagoslov, dao dobromi ljudstvi dobro zemljo i tudi dobre ljudi. Posebno se pa moremo zahvaliti edinole našim dobromi i poštenim starišom, ar se vidi da neščejo dati svoje dece zapeljavati, nego le krščansko vzgojiti. Le tak naprej, predragi starši, fantje i deklet. Stari pregovor pravi: Što v Boga verje bo zveličan, što pa na Boga pozabi, bo pa pogubljen. Na to je bila volitev Krščanskoga slovenskoga prosvetnoga društva za M. Soboto. Izvoljeni so bili: Za predsednika: Cipot Mihal, za podpredsednika: Krčmar Štefan, za tajnika: Cvetko Jožef, za blagajnika: Obal Ivan, za knjižničarja: Celec Štefan. Odborniki: Györek Matija, Fujs Karol, Lutar Jožef, Flisar Anton. Odbornice: Zver Kristina, Cipot Ivana, Tivadar Ana. Taki po volitvi je bio ustanovljen Orlovski odsek: Izvoljeni so bili, za predsednika: Bejek Štefan, za načelnika: Ramovž Franc, Voditelj naraščaja: Emil Šimon, za tajnika: Fr. Kr. Švikarič, blagajnik: Cipot Karol, Bejek Ivan, Zrim Ivan, odborniki: Gredar Franc, Rechnitzer Samuel. Za Orliški krožek so bile izvoljene: za predsednico: Ramovž Olga, za načelnico: Ploša Margit. Voditeljica naraščaja: Zver Kristina, za tajnico: Tivadar Marta, za blagajnico: Hartman Štefi: odbornice: Gredar Ančka, Obal Ančka.

Država.

V Varaždinu se bo vršio 26. i 27. avgusta veliki okrožni euharistični kongres. Prekmurci, šteri ste mogoči, vredno bo to poglednoti. Zdaj letos se vršio takši svetovni euharistični kongres v Rimi, kje so iz celoga sveta prišli vkupar ljudje moliti Jezusa vu najsvetejšem Oltarskom Svestvi. V Varaždinu de to v menšoj meri i samo za našo ožjo pokrajino Zagorje, Medjimurje i Prekmurje.

Radičevo glasilo „Slobodni dom“ piše z dne 23. julija, da je v Prekmurji umrla liberalno-demokratska stranka i da je Korošcova partaja SLS gratala tudi bolje pomirljiva.

Vojaki šteri majo mašin za mlatiti i ž njim hodijo, dobijo 2 meseca dopusta.

Vojaška služba vučiteljov i bogoslovcev. Vojni minister Vasič je dao vō odredbo, poleg štere se vučitelje i bogoslovci pozavajo na trimesečno kadersko vojaško službo od 1. julija. Ta trimesečna služba se ponavlja tak dugo, dokeč se ne odsluži celi predpisani rok. Ta odredba vojnoga ministra valá dokeč ne dobimo novoga vojaškoga zakona.

če so njegovi pradedi mleka ne pili in krave ne gojili, zakaj bi oni zdaj bivala zapustili in krave gojili itd. itd. Zato ker je vendar nekđaj ena njih prebabit hlače nosila, tudi vse kitajske ženske zdaj hlače nosijo namesto krila in te navade tudi kristjani ne opustijo. Seve da jim to tudi nihče ne brani. Vendar kama pride luč Kristosove vere, tam so ljudje tudi takoj bolj dostopni do vsakega naprednega podjetja. To se opazilje pri kristjanih, šterih družinsko blagostanje tako lepo napreduje, da jih zavidajo oni pagani, šterim neumna praznoverska Konfučijova tradicija ne dovoli napredovati. Mi imamo veliko upanja, da se bo k malo kitajska prebudila iz tega letargičnega stanja in bo stopala pod vodstvom katoliških misijonarjev lepo zveličarno pot vsestranskem oziru. Statistiko verskega stanja vam jaz v prihodnjem pismi odpošljem.

Oprostite moji predrznosti, da sem Vas motil z dolgim pismom upal sem namreč, da vas bo koj zanimalo, obenem pa zopetno se vupam ponoviti prošnjo, da mi v zavrtki pošiljate „Novine“, mogoče pa tak ne pride na zgubo po dolgi poti.

Sprejmite najudanejšje pozdrave od nevrednoga in nevolnoga obenem pa Vam mnogo hvale duznoga misijonara Jožefa Kerec.

Konec.

Ešče več Rusov dobimo! Mislili smo si, da se naslednje rešimo „Vranglovcev“, šteri po granicaj teliko nadlegujejo naše ljudstvo. A po dobroti naše liberalne vlade se nam pa proti nevarnost, da jih ešče več dobimo. Zveza narodov je najpre sklenola, da se 15 jezér Rusov, šteri se zdržavljajo zdaj v Carigradi, more razdeliti med Jugoslavijo, Romanijo i Bolgarijo. Vlade teh držav so prej že privolile v to.

Štirideset plügov silja zgorelo te dni na polji poleg Zente. Ogen so povzročila deca, štera so se igrala z špicami.

V Srbiji poleg mesta Užice je bila velka toča. Napravila je do 100 jezer dinarov škode.

Svet.

Najstarejši Amerikanec. Ne davno je vmro v Ameriki mož star 134 let po imeni John Schell, šteri je bio najstarejši človek v Ameriki. Pred dvema letoma njemu je vmrla njegova druga žena v starosti 30 let.

Žetev tobaka se je že začnola po celoj Bolgariji.

Grofica Marija Terezija Ledochowska, ustanoviteljica i vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja, sestra jezuitskoga generala, je umrla 6. julija v osrednji družbeni hiši v Rimi. Što je osebnopoznao grofico Ledochowsko, je občudilvao njeno nesebično, sebi odmrlo i le najvišjim idealom, to je misijonskomi deli živečo dušo. Vodila je Družbo sv. Petra Klaverja skoz 30 let, tak da se je ta ustanovila skoro v vseh evropskih deželah i se je raztegnola tudi na Ameriko. Afriški misijonarje i misijonarko so dobivali od nje podporo, posebno v vojnih letih, kda je toliko drugih virov usehnilo. Cilo se bo obžalostila vsa Afrika ob poročili njene smrti. Posebno globoka je žalost notranjih članov Družbe sv. Petra Klaverja, pomožnih misijonark, ki obljokujejo svojo ustanoviteljico i vrhovno voditeljico. R. I. P.!

Domača i svetovna politika.

Delo našega parlamenta. Delovanje našega parlamenta ide po mali naprej. Preminoči teden je na dnevnem redi bio proračun vojnoga ministerstva. Prvi je govorio v imeni Jugoslovanskoga kluba poslanec *Nemanič*. Konstatira, da vojno ministerstvo zahteva tak velike izdatke, da se moremo pitati, gde vzememo te peneze. Vojno breme je teško. Želej od prebivalstva dvoji davek; davek v penezaj i krvi. I to občutijo najbolje kmetje i delavci, šteri zadenejo 80% našega prebivalstva. Stanje naše armade se je znižalo od 130,000 na 108,000 vojakov. Še to je predosta. Ogorvarja, zakaj morejo služiti naši vojaki, ki so že služili v Austro-Vogrskoj armadi nekeliko let, zdaj palik celi rok. Pri nas so gospodarske razmere druge, nego v Srbiji. Dosta ljudih je od nas v Ameriki, tak da da iz med več bratov je samo eden doma pri hiši i te jedini vzdrževalec familije tudi more dolobslužiti svoj celi vojaški rok. Žele govornik, da vojaki naj služijo vsaki v svojem kraju. Naši vojaki so slabo oblečeni i slabo hranjeni. Vojni minister je jako malo včino v tom pogledi. Za njim je govorio poslanec *Janez Brodar*. Zahteva, da se rok vojaške službe skрати, na te način se tuda budžet zmenša. Kritizira zdravstvene prilike pri vojski, da se notri jemlejo pri naborah slabi i betežni ljudje. Želej, naj se da vojakom, gda ido na dopust, brezplačna vožnja. — Na to je prevzeo reč poslanec Jugoslovanskoga kluba *Žebot*, ki je ostro kritizirao delo vojnoga ministra. Konstatira najpre, da so se razmere v nekih stvareh poboljšale, da so odstranjene batine i drugi zroki nezado-

voljstva, a itak se čujejo glasi, da se postopa z našimi dečki tak, kak se ne bi smelo. Povdarja nadalje govornik, da se katoličani pri vojaki zapostavljajo, v mnogih mestah se njim ne dovolji, da bi svoje verske dužnosti spunjavali, v Maribori, v Ljubljani i v drugih mestah, gde so nastavljeni takzvani vojni kurati, pravoslavni so definitivni, a katoličanski samo honorirani. S slovenskimi i hrvatskimi oficirami se ne postopa tak, kak s srbskimi oficirami. Njegov govor je bio večkrat prekinjen od demokratov i radikalov, a bio je porazna kritika vojnoga ministra.

Grška začela novo akcijo proti Törskoj. Grki ščejo okupirati Carigrad. Antanta odbila njihovo prošnjo.

Italija. Kriza v Italiji ešče traja. Kralj je Orlandi povero sestavo nove vlade. Orlando mandata ne sprijao. Pogajanja ido za koncentracijsko vlado z demokrati, ljudskov strankov i desničari.

Sporazom z Italijov je končani, konvencija podpisana. Italijani spraznijo za kratek čas tretjo zono v Dalmaciji.

Gospodarstvo.

Kak odpravimo žitno snetljivost.

Žitni pridelki so se v zadnjih letaj jako znižali. Tomi je krivo poleg nezadostnoga obdelavanja i gnojenja zemle v vojnom časi pa tudi razni rastlinski betegi, najbolje pa snetljivost, štera se je že pri nas močno raširila. Škoda, štero dela snetljivost je velika i dosega 20—30% včasi pa tudi do 50% pridelkov, to znači, da se pridelu na ednom plügi eden peti, tretji tao ali pa cilo za polovico menje, kak bi ga bilo, či bi posejali dobro i zdravo seme. Snetljivost se širi na te način, da se pri mlatitvi snetljivo zrnje zmeša z dobrim, ali se pa z gnojom ali slamov prinese že na njive. Naj v kraci povem kelko škode napravi te rastlinski beteg, ga je potrebno sčista odpraviti. Odpravimo snetljivost lejko, da nūcamo razne kemijske snovi, v šteri se namaka ali pa opere zrnje. Kak dobra sredstva so: uspuhn, formalin, modri galic itd. Med omenjenimi sredstvi pa dnesden samo lejko dobimo modri galic, zato povem na kakši način se z modrim galicom odpravlja snetljivost.

Za ozdravljanje semena se nūca 1% rastopina modrega galica. To dobimo tak, da rastopimo v kadl v 10 litraj tople vode 1 kg. modroga galica. Gda se te sčista rastopi, dopunimo to znes z mrzlov vodov na 100 litrov, pa tak mamo na te način 1% rastopine.

Pred namakanjem semenskoga zrnja v 1% rastopini modroga galica najpre operemo zrnje pet minot v mrzloj čistoj vodi. Zdaj vzememo leseno posodo, v štero vlijemo prilično 20 litrov čiste vode i siplemo 15 do 20 kg. zrnja, te je v toj vodi dobro operemo. Vse snetljivo i slabo zrnje priplava na površino i je z sitom odstranimo. Či je zrnje preveč snetljivo ali pa tudi zamazano, je potrebno ešče ednok oprati.

V čistoj vodi oprano zrnje siplemo zatem v koš, šteri je prestret z retkim prtom. Te koš s semenkim zrnjem potopimo že prle v kadl ali pa v lagvi pripravljeno 1% rastopino modroga galica. V njoj zrnje v rokov dobro operemo. Po peti minotaj zdignemo košaro s semenom iz rastopine, pustimo naj se ocidi. Potem pa semen razgrnemo na čist prt, i te pustimo naj se seme posuši. Takše seme je te pripravljeno za sejati.

Na te način odpravimo vso božno seme. Oponitani modro galic pa moremo sigdar dopuniti z novim. Pri ednom namakanji nūcamo 1—2 litra rastopine. Či je bilo zrnje dobro oprano te se lejko v ednoj istoj rastopini odpravi (opere) 100—200 kg. semenskoga zrnja. Za to se ponūca 30 litrov rastopine.

Posušeno zrnje nasiplemo v suha vreča, štera so se prle močile dve vōri v 1% rastopini modroga galica.

Opdmnim, da je potrebno ne samo tisto zrnje čistiti, v šterom se opazi snetljivost, liki dobro je tudi vsakše zdravo silje oprati v modroj galici pred šejatvom. Samo či to včinitimo, se lahko troštamo dobre žetve.

Vinski trg. Slednje tjedne je trgovina z vinom precej slaba gratala. Cene so nikoliko spadnole. Slabejša vina se prodajajo po 22—25 koron liter, ta boljša po 28—32 koron. Zadnje dni so ponūjali že po 19 K.

Vrednost penez. Dolar stane 312—320 K, francuski frank 27.50 K, čehoslovaška korona 7.20—7.50, italijanska lira 15—16, naših koron. Za dinar dobiš 416—420 austrijskih, 24 vogrskih koron.

Ka je sokol?

Ništeri majo deco pri Sokolih, obhajate ešče izda doma Božič, Sveti večer, mogoče mate v hiši celo jaslice in božično drevo, idete k polnočnici, obhajate Vüzem i druge velke svetke. Sokol pa pravi, da vi obhajate same laži. „Sokolski vestnik“ (II. 57) piše: „Či je laž stara samo eden den, je ešče laž; či je stara sto let, nastane iz nje pripoved, či je stara jezero let, se spremeni v sveto pripoved i služi kak vörška resnica“. Da je bio včlovečeni Bog v Betlehemi rojen i da je od smrti stao, to so „Sokolskomi vestniki“ laži! I vi bi naj takšim ljudem izročali svojo deco!? Zakaj ešče te pošljete Božič i Vüzem?...

Ar je krščanske svetke zavrgeo, zato Sokol dela svoje svetke. Prvoga aprila 1920. je starešinstvo Jugoslovanskega Sokolskoga saveza zapovedalo za vse Sokole dva svetka: „protoletje slobode“ i „leto bratstva“. Na teva dva svetka morejo vsake leto slaviti „prebujenje naravnih sil“ i „pokazati narodi svoje delo v svetlobi istine, lepote i plemenite sile“. Obhajata se naj teva dva svetka v aprili i majuši z spraviščom pred poldne i slavov popoldne, šteriva naj vsebujeta poleg telovadbe tudi govore, deklamacije, igre, popevanje izlet v slobodno naturo i zakletev naroda na sokolsko idejo.

Tej svetki sokolski so do perinice ednaki predkrščanskim poganskim svetkom.

Po vsem tom, ka smo čuli iz njüvij lastnij zob, je jasno, da ščejo tei „bratje“ vsako krščanstvo pri nas popolnoma odpraviti, vsako znamenje krščanstva potreti.

Što je iz toga vsega to ne vido i ne razmi, tistomi nemremo pomagati. On sam ravno to šče, ka Sokol: vkraj s križom, vkraj s krščanstvom! Ne Kristuš, nego sokolstvo nas bo zveličalo.

Ne, ne, kaj takšega pa smo ne mislili! Da je Sokol cerkvi neprijazen, smo znali. Ali da je tak zagrižen sovražnik krščanstva, to nam je ešče ne bilo znano. To smo spoznali komaj, gda smo pregledali njüve spise. Sami tak gučijo, zato se ne more zatajiti, niti se nemre kak nači tolmačiti. Čudeč smo čeli v njüvij listah s kakšov koražov so napovedali boj krščanstvi...

Gvüšni smo, da vnogi, šteri majo svojo deco pri Sokolih, ja, ešče vnogi Sokoli sami, šterim voditelje Sokola ne povejo vsega svojega mišljenja i svojij cilov na ednok, so ne znali i

ešče ne znajo, ka vse se skriva pod lepim imenom „Sokol“.

Zato moremo na tom mestu povedati, da so vsi Sokoli ne takši, kakši bi po tej njegovih navukaj mogli biti; nego so vnogi ešče več ali menje vörni, pošteni i dobri. To zavolo toga, ar je Sokol v prejšnjih letaj ne kazao tak slobodomiseonih i kulturobojnih roglov, ali bole: škramlov, nego je bio resan bole to, ka bi mogo bil, najme narodno telovadno društvo. Zato so ešče njegovi starejši člani ne tak puni cerkvi sovražnoga düha. Pa tudi mlajši so ešče ne vsi. To zato, ar vidijo v Sokoli ešče izda bole samo telovadno društvo i ešče ne poznajo njegovij protivörskij nakan. Velki zrok pa je to, ar se sad domače i verske vzgoje, ne da tak včas i zatrti i ar ešče živijo v svojij domačij družinaj i v krščanskoj okolici.

Zato je pa voditelje Sokola kregajo: Ka ste ešče izda tak nori, da hodite k procesijam i pomagate pri drugih cerkvenih cerimonijaj! Oprostite se že ednok tej norosti!

Zato pa se mi ne vojüjemo proti peršonom, to je proti kotrigam organizacije, nego proti društvu samomi, bole povedano: proti njegovomi dühi, njegovoj sovražnosti do vsega verskoga i božega. Te slab düh pa vsikdar bole ide v člane (kotrige) kak tudi nači nemre biti. Človek v slabo že sam preveč rad sili. Či se njemi ešče nekaj pomaga, ide ešče hitrej. Či pa mladoga človeka vlečejo vkraj od Boga, te je „cio“ jako včas dosežen. Boga nega, greha nega, delaš, ka ščeš, to mladi človek jako rad čuje. I zato bo mlajši rad vzgojen v tom dühi i v toj školi popolnoma brezveren.

Pri vsom tom, ka smo čuli, pa valä Sokol za narodnoga junaka, za vzor slovenskoga mladinskoga društva, za rešitev slovenstva.

Ne je rešiteo, nego — parkelj (škrampeo!) —

Pogan.

To, ka smo do zdaj čuli od Sokola, nam zadostuje, da znamo presoditi, ka ma skritoga pod svojimi peroti. Da bo pa kep od Sokola pun, ešče mamo dosta drugoga zraven djati.

Vidili smo že kak šče Slovence namesto krščanstva osrečiti s poganstvom.

Sokol kak slobodomislec vidi v človeki samo telo — samo meso, samo materijo. Vniči v človeki düha, v ponižuje človeka do stvari. „Človek je samo deo cele nature“ je pisao Tyrš. Slobodomislec ne priznava Boga i ne düše tak, kak kristjani.

Dale.

Pošta.

Szentirmay. M. Sobota. Vaši akti so na notrašnjem ministerstvu. Naj se obrnejo g. odvetnik na dr. Franc Svetka načelnika.

Razglas.

V občini Turnišče se bo davao lov v najem 13. avgusta 1922. na tri leta, po poldne ob 3. vöri v občinski hiži. Županstvo.

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir, sadje in druge deželne pridelke kupuje in prodaja Andrej Oset Maribor,
Aleksandrova cesta 57. Telefon šte. 88.

„CROATIA“ SEKULACIJSKA ZADRUŽICA v ZAGREBI
podružnica za Slovenijo v Ljubljani sprejema zavarovanje (sekulacijo) proti OGNJI, ŠTEKLI, TOČI, NESREČI, ŽIVLJENJE, TRANSPORTI VLOM.

Vse potrebne informacije, cenike i druga pojasnila dá vedno drage volje podružnica Croatia v Ljubljani, Stari trg 11. ali pa glavno zastopstvo v Mariboru, Čafova ul. 2.

Pekumski Slovenci podpirajte našo domačo zavarovalnico.

Zastopstva Croatia se nahajajo v vseh vekših krajih v Prekmurju. V Dolnji Lendavi zastopnik g. IVAN KOKOT trgovec.

„Trgovina lesa in trüg.“

V zalögi imam vsefelé blanje, štoke in late kak tudi trüge (škrinje) za mrtve in vse coj spadajoče se dobi po najfalej ceni pri

Albin Sagadin
v Beltincih.

Bükovo vogelje!

Šteinkol čaren in erjavi

Drva klaftrena, vsakevrste

Portlandcement v lagvaj in v

žaklaj se fal dobi pri

Czipot Viktori trgovina z lesom, drvami in premogom Murska Sobota.

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„ELSA“ LILIJNO MLEČNO MILO najboljše blago, najtinejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštnino 120 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sončne pege, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lemljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobijo popust v naravi.
RAZNO: Lilijno mleko 24 Kr.; Brkomax 10 Kr.; najtinejši Hega-puder Dr. Klugera v veliki originalnih škatuljah 40 Kr.; najtinejši Hega zobni prašek v patent škatljah 40 Kr.; puder za gospe v vrečkah 8 Kr.; zobni prašek v škatljah 12 Kr.; v vrečkah 8 Kr.; Sachet diševa za perilo 12 Kr.; Schampoo za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najtinejši parfem po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lase 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebj računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja 40—32. centrala št. 146. Hrovaško.

Tisoče ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Feller-jev „Elsafluid“

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zobnega mesa, glave, kot dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiseptičnega in čistečega osvježujočega delovanja najboljšega učinka. Ravno tako je priljubljen kod krepko blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejši in delujoči nego Francosko žganje in najbolje sredstvo te vrste. Tisoče priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakoga: 3 dvojnote ali 1 specialna steklenica . 72 Kr.

Za prodajalce:

12 dvojn. ali 4 spec. steklenice . . . 300 Kr.
24 „ „ 8 „ „ . . . 560 Kr.
36 „ „ 12 „ „ . . . 800 Kr.

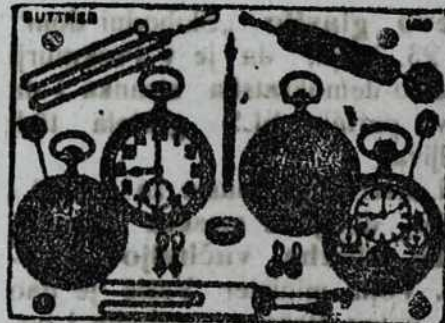
POŠTNINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa 8 Kr. in 12 Kr.; Elsa mentolni klinčič 16 Kr.; Elsa posipalni prašek 12 Kr.; Pravo Elsa ribje olje 80 Kr.; Elsa voda za usta 48 Kr.; Elsa kolonska voda 60 Kr.; Elsa šumskimiris 60 Kr.; Glycerin 16 in 60 Kr.; Lysol, Lysoform 48 Kr.; Kineski čaj 4 Kr.; Elsa mrčešni prašek 16 Kr.; Strup za podgane in miši po 16 i 20 Kr.

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA 40—27. donja Hrovaško. Centrala št. 146.

Vaša želja

meti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si

preskrbite uro iz znane urarske tvrtke SUTTNER. Prihranite si popraviljanja in jezo. **NAJ-FINEJŠE** URE iz nikla, srebra, tula in zlata i t. d.

NAROČNE URE. Bogala izbarka verižič, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra vsake vrste. Zahtevajte cenik s slikami od:

tvorniške tvrtke **H. SUTTNER**, Ljubljana št. 945. 20—16

DOLARJE PLAČUJE NAJBOLJE SLOVENSKA BANKA,
podružnica LJUTOMER,

katera obrestuje vloge na **4 1/2 - 6%** knjižice in tekoči račun po

Podpirajte „Novine!“

Dolnška glavnica
K 30.000.000

SLOVENSKA BANKA

Centrala v Ljubljani

podružnica Dolnja-Lendava, Glavna ulica št. 80.

Küpüje i odava peneze i blago — dolare najboše plača. —

Da intereš od vlog na hranilne knjižice i na tekoči račun po najvišioj obrestni meri. Da vsake vrste porgo.

Ček. račun Ljubljana
št. 12620.